

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu 1/ **H. G., a. s.**, so sídlom H., IČO: X. a žalobkyne 2/ **J. R.**, nar. 10. 04. 1945, bytom N., obaja právne zastúpení JUDr. M. M., advokátom so sídlom H., proti žalovanému **M. F. S. S., s. r. o.**, so sídlom T., IČO: X., právne zastúpeného G. & P., s. r. o., so sídlom H., IČO: X., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, na dovolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. marca 2009, č. k. 1Cob/284/2008-191, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/ a 2/ **o d m i e t a .**

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy dovolacieho konania v sume 64,18 Eur na účet advokátskej kancelárie G. & P. s. r. o., so sídlom H. s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého z nich.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III napadnutým rozsudkom zo dňa 11. 06. 2008, č. k. 26Cb 77/06-155 žalobu zamietol. Žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 145 397 Sk s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká povinnosť toho druhého z nich.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi konania nebola sporná existencia zmluvných záväzkov vyplývajúcich z poskytnutých úverov pre žalobcu 1/ na základe zmlúv o úvere zo dňa 22. 09. 2000 a zo dňa 16. 03. 2001 a prevzatie záväzkov žalobkyňou 2/ na základe dohody o prístupí k záväzkom zo dňa 17. 03. 2005. Žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhali vyslovenia neplatnosti úkonov urobených v notárskej zápisnici, a to v časti

týkajúcej sa záväzkov na zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku z omeškania a zmluvnej pokuty, a to s poukazom na to, že k týmto úkonom došlo v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok podľa ust. § 49 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcov 1/ a 2/ ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že dohodnutá výška úrokov z omeškania 0,1% denne je v obchodných vzťahoch obvyklá a táto sankcia, rovnako ako dohodnutá zmluvná pokuta, mala zabezpečiť splnenie zmluvných povinností žalobcami 1/ a 2/. Poukázal tiež na to, že predmetom notárskej zápisnice N 115/2005, Nz 11554/2005, NCrls 11429/2005 zo dňa 17. 03. 2005 bolo zabezpečenie pohľadávky žalovaného prostredníctvom úroku z omeškania a zmluvnej pokuty, pretože žalovaný sa vzdal svojho záložného práva k nehnuteľnostiam na LV č. X., kat. úz P., a to parcela č. X., parcela č. X., parcela č. X. a H. súp. č. X. na parcele č. X.. Súd prvého stupňa na žalobcami uplatnený dôvod neplatnosti právnych úkonov urobených v notárskej zápisnici neprihliadol s poukazom na to, že vo vzťahoch upravených Obchodným zákonníkom ustanovenie § 49 Občianskeho zákonníka neplatí (ust. § 267 ods. 2 Obch. zák.). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a zásady úspechu v konaní.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému trovy odvolacieho konania na účet advokátskej kancelárie G. & P., s. r. o. v sume 877,30 Eur.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že vzťah medzi účastníkmi konania bol založený dvomi zmluvami o úvere uzavretými podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda jednoznačne išlo o vzťah obchodnoprávny. Podľa ust. § 262 ods. 3 Obchodného zákonníka sa príslušnými ustanoveniami tohto predpisu spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzkov zo zmlúv. Ďalej uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ majú právo domáhať sa neplatnosti právnych úkonov, avšak z ust. § 267 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že vo vzťahoch upravených Obchodným zákonníkom neplatí ust. § 49 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď tento dôvod neplatnosti právneho úkonu – notárskej zápisnice neakceptoval a záväzky z nej vyplývajúce posúdil ako zabezpečenie zmluvných záväzkov žalobcov 1/ a 2/ zo strany žalovaného. K námietke žalobcov 1/ a 2/, že postupom súdu prvého stupňa im bola odňatá možnosť konať pred súdom, tým, že nemohli navrhnúť dôkazy na svoje tvrdenia, odvolací súd poukázal na ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ vo svojich

písomných podaniach a ani v odvolaní proti prvému rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 16. 05. 2007 (ktorý bol zrušený uznesením odvolacieho súdu zo dňa 12. 12. 2007) napriek poučeniu súdu prvého stupňa neoznačili žiadne konkrétne dôkazy. Žalobcovia 1/ a 2/ a ani ich právny zástupca sa na vytýčené pojednávanie súdu prvého stupňa dňa 11. 06. 2008 nedostavili pre dôvod – kolízia pojednávania právneho zástupcu žalobcov v tento deň s iným pojednávaním na Krajskom súde v Prešove (právnej veci sp. zn. 4Co 42/08), ktorý ani odvolací súd nepovažoval za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Poukázal na to, že aj podľa zaužívanej súdnej praxe nie je porušením procesných práv účastníka, ak súd neuzná dôvod neúčasti za dôležitý pre odročenie pojednávania a vec prejedná v neprítomnosti účastníka konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech žalovaného, ktorý mal v odvolacom konaní úspech.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobca 1/ a 2/ dovolanie. Navrhli, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Na odôvodnenie dovolateľa uviedli, že vec bola zo strany súdov nesprávne právne posúdená, rozsudok trpí vadami, pretože nemá náležitosti podľa ust. § 157 O. s. p., čím je naplnený dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., pretože konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd zásadne právne pochybil, keď právny úkon medzi žalobkyňou 2/ a žalovaným posúdil podľa Obchodného zákonníka, čo nie je možné, keďže žalobkyňa 2/ nie je podnikateľkou podľa ust. § 1 a § 2 Obchodného zákonníka. Pokiaľ sa základný právny vzťah medzi žalobcom 1/ a žalovaným riadil Obchodným zákonníkom, tak vzťah medzi žalobkyňou 2/ a žalovaným sa nemohol posúdiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pretože Obchodný zákonník rieši vzťahy podnikateľských subjektov. Ďalej namietli, že postupom súdu prvého stupňa im bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že tento vo veci rozhodol v neprítomnosti ich právneho zástupcu, hoci tento vzhľadom na kolíziu pojednávania požiadal o odročenie pojednávania. Mal za to, že odvolací súd otázku odňatia možnosti konať pred súdom posúdil svojvoľne. K pochybeniu súdu došlo aj pri rozhodnutí o trovách konania, keďže súd vychádzal pri výpočte výšky náhrady trov konania z hodnoty sporu uplatnenej žalovaným a nie z neoceniteľného úkonu v dôsledku čoho súd priznal žalovanému trovy v nesprávnej výške.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcov 1/ a 2/ ako neprípustné odmietnuť s poukazom na to, že žalobcovia 1/ a 2/ neuviedli žiadny zákonný dôvod dovolania. Uviedol, že súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd správne posúdili povahu právneho vzťahu medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným podľa Obchodného zákonníka, pričom v podrobnostiach odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 17. 01. 2007. Trovy konania boli súdmi priznané v správnej výške podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Nejednalo sa o neoceniteľný predmet sporu, keďže žalobcovia 1/ a 2/ sa v konaní domáhali určenia neplatnosti právneho úkonu týkajúceho sa zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 0,1% za každý deň omeškania zo sumy 1 864 061,50 Sk od 01. 07. 2005 do zaplatenia a zmluvnej pokuty v sume 3 600 000 Sk, teda išlo o oceniteľný predmet sporu. Námietku žalobcov 1/ a 2/, že im postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom odvolací súd správne posúdil ako nedôvodnú v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 77/2002, ako aj judikátu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 11/1999.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ust. § 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania zastúpení advokátom (ust. § 240 ods. 1 a § 241 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (ust. § 236 a nasl. O. s. p.).

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ust. § 238 ods. 1 O. s. p.) alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ust. § 238 ods. 2 O. s. p.) alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ust. § 238 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej právnej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, avšak rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v ust. § 238 ods. 1 a 3 O. s. p., pretože nejde o zmenený rozsudok, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len naskúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa ust. § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či dovolanie je prípustné podľa ust. § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Existenciu žiadnej vady konania uvedenej v ust. § 237 O. s. p. dovolací súd nezistil, pričom osobitne sa zamerl na žalobcami uplatnený dôvod dovolania a to, že im postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom (ust. § 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ust. § 18 O. s. p. účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

O vadu, ktorá je z hľadiska ust. § 237 písm. f/ O. s. p. relevantná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne iným všeobecne záväzným právnym predpisom a týmto procesným postupom odňal účastníkovi konania možnosť uplatniť jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

K odňatiu možnosti žalobcov 1/ a 2/ konať pred súdom malo podľa ich názoru dôjsť tým, že odvolací súd neodstránil pochybenie súdu prvého stupňa, keď skonštatoval, že dôvod pre ktorý právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ požiadal pojednávanie odročiť (kolízia pojednávania s pojednávaním na inom súde) nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý by odôvodňoval odročenie pojednávania a podľa zaužívanej súdnej praxe nie je porušením procesných práv účastníka, ak súd neuzná dôvod neúčasti za dôležitý a vec prejedná v neprítomnosti účastníka konania.

V súvislosti s posúdením otázky, či v prejednávanej veci bola žalobcom 1/ a 2/ odňatá možnosť konať pred súdom, treba uviesť, že podľa ust. § 24 O. s. p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Podľa ust. § 25 ods. 1 O. s. p. si ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta a jemu udelené plnomocenstvo nemožno obmedziť. Zvolený advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje, pričom advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva (ust. § 25 ods. 2 a 3 O. s. p.). Advokát sa v rámci svojho poverenia môže dať zastúpiť iným advokátom; toto zastupovanie ale nie je možné proti vôli klienta / § 16 ods. 1 a 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov /.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Obsahom základného práva na verejné prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania a práva účastníka konania vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek žiadosti účastníka na odročenie pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (ust. § 101 ods. 2 O. s. p.) v každom prípade patrí vylúčenie do právomoci konajúceho súdu (vid' nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. januára 1999 sp. zn. I. ÚS 68/1998, ako i uznesenie z 30. marca 2005 sp. zn. III.ÚS 94/2005).

Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodnená žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (ust. § 101 ods. 2 O. s. p.) posudzuje súd vždy podľa konkrétnych a individuálnych okolností prípadu. Či je v tej – ktorej veci dôležitý dôvod pre odročenia pojednávania daný, posudzuje súd, a nie účastník konania. Existenciu dôležitého dôvodu môže súd preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti účastníka o odročenie pojednávania.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ sa zúčastnil pojednávania na súde prvého stupňa dňa 16. 05. 2007. Ďalšieho pojednávania dňa 05. 03. 2008 sa nezúčastnil, pričom podaním zo dňa 27. 02. 2008 požiadal o zmenu termínu z dôvodu plánovanej dovolenky od 03. 03. 2008 do 07. 03. 2008 a zároveň požiadal súd, aby ďalší termín pojednávania nevytýčil v dňoch 10. 03., 17. 03., 19. 03. – 21. 03., 24. 03. – 28. 03., 02. 04., 04. 04., 10. 04., 17. 04., 22. 04. a 29. 05. 2008 z dôvodu, že v tieto dni už má stanovené termíny pojednávania. Súd prvého stupňa túto žiadosť právneho zástupcu akceptoval a ďalší termín pojednávania určil na deň 23. 04. 2008. Podaním zo dňa 12. 03. 2008 právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ požiadal súd o zmenu vytyčeného termínu pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním. Zároveň opätovne požiadal súd aby nevytýčil pojednávanie v dňoch 24. 04., 06. 05 a 29. 05. 2008, pretože v tieto dni už má stanovené termíny súdnych pojednávania. Termín pojednávania dňa 23. 04. 2008 bol súdom zrušený z dôvodu vzdelávania sudcov, pričom nový termín pojednávania bol súdom stanovený na deň 11. 06. 2008. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcov 1/ a 2/ riadne doručené dňa 28. 04. 2008, t. j. v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním. Právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ sa tohto pojednávania nezúčastnil, pričom podaním zo dňa 04. 06. 2008 požiadal súd prvého stupňa o zmenu termínu pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním na Krajskom súde v Prešove. Podľa názoru dovolacieho súdu, pokiaľ sa právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ nemohol zúčastniť pojednávania na Okresnom súde Bratislava III., mal možnosť ustanoviť za seba iného advokáta ako tzv. substitúta, čo mu umožňuje nielen ust. § 25 ods. 3 O. s. p., ale s takýmto postupom vopred vyslovili svoj súhlas aj žalobcovia 1/ a 2/ v písomných plnomocenstvách pre advokáta zo dňa 11. 05. 2006 (založené sú na č. I. spisu 5 a 21). Dovolací súd tiež poukazuje na to, že z podania právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/ nevyplýva, prečo tento považoval za dôležitejšie zúčastniť sa pojednávania dňa 11. 06. 2008

na Krajskom súde v Prešove pred pojednávaním v predmetnej právnej veci na Okresnom súde Bratislava III.

V posudzovanom prípade bola právnym zástupcom žalobcov 1/ a 2/ podaná žiadosť o odročenie pojednávania dňa 11. 06. 2008 z dôvodu jeho kolízie s ďalším súdnym pojednávaním. K otázke kolízie dvoch súdnych pojednávaní a dopadu tejto kolízie na procesné práva účastníka konania sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 13. januára 1999 sp. zn. I. ÚS 68/1998, v ktorom uviedol, že kolízia dvoch pojednávaní toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytýčeného pojednávania. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 27. februára 2000 sp. zn. 3Cdo 16/2001 (R 41/2002) pripustil, že dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania pred súdom môže byť aj kolízia s iným pojednávaním právneho zástupcu účastníka konania, avšak len vtedy, ak od účastníka nemožno spravodlivo požadovať, aby si zvolil iného zástupcu.

S poukazom na vyššie uvedené konkrétne okolnosti tohto prípadu dovolací súd dospel k záveru, že postupom súdu prvého stupňa a ani odvolacieho súdu nedošlo k poručeniu ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a ani k odňatiu možnosti žalobcov 1/ a 2/ konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Žalobcovia 1/ a 2/ v dovolaní ďalej namietali skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a že konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dôvodmi podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p však možno odôvodniť dovolanie iba v prípade, ak je dovolanie prípustné podľa zákona, o ktorý prípad nejde.

Z dovolania žalobcov 1/ a 2/ vyplýva, že napádajú rozsudok odvolacieho súdu v plnom rozsahu, t. j. aj v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania. Pokiaľ ide o túto časť rozhodnutia odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania treba posudzovať podľa ust. § 239 O. s. p., a nie podľa ust. § 238 O. s. p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia podľa ust. § 167 ods. 1, druhej vety O. s. p., a to aj v prípade, že je subsumované do výroku rozsudku vo veci samej. Ani v takom prípade rozhodnutie o trovách konania nezmení svoju procesnú povahu, preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho

hľadieť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O. s. p. ale výslovne stanovuje, že predchádzajúce odesky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v posudzovanom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ust. § 238 O. s. p. a iné vady konania podľa ust. § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na procesné odmietnutie dovolania sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu v merite z hľadiska posudzovania jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom 1/ a 2/, ktorí neboli úspešní (ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd preto priznal žalovanému trovy dovolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 23. 09. 2009 podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb. Sadzba tarifnej odmeny podľa ust. § 11 písm. a/ tejto vyhlášky je vo výške 48,63 Eur, čo po pripočítaní 19% DPH (9,24 Eur) a režijného paušálu (6,31 Eur), predstavuje spolu 64,18 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková